

Vypracovali: M. Randusová, K. Horáková, K. Pancová, Š. Jursa, T. Petráš

Nahrávka pořízena dne 6. 6. 2019 v Ostravě v rádiu ČAS ROCK

Statečná žena, která se nevzdala svého práva na rodnou vlast i přes nepřízeň osudu, který předurčila příslušnost k národu, II. sv. válka a rozhodnutí vítězných mocností o poválečném odsunu německé menšiny ze střední Evropy.

„Ale on vždycky říkal: Bez mamky nepudu.“

ÚVOD: „Ale on vždycky říkal: Bez mamky nepudu.“ (30:27 - 30:30)
„Tak tak my jsme tu zůstali.“ (30:13 - 30:15)

Vstup 1 – Klárka

Narodila se uprostřed války v široce rozvětvené rodině sudetských Němců.

Já jsem bydlela do čtyř let jenom v Kuníně a v těch čtyřech letech potom (16:19 – 16:25)
jsme museli jít z Kunína pryč a dovezli nás, nebo odstěhovali jsme se do lágru na Anenskou ulici.
(16:29 - 16:39)

Vstup 2 - Šimon

Na základě udání jisté ženy byla její matka v listopadu 1945 zatčena a bez přímých důkazů odsouzena k deseti letům vězení. Otec se proto s dětmi odmítl zařadit do odsunu.

Maminka, ta nebyla doma, tu oni, právě když v listopadu jak, tak ju odvedli. (16:56 - 17:02)
Tak byla ve vězení, no a my jsme v tom, tady v tom Novém Jičíně na Dolní bráně bydleli. (17:07 - 17:18)

Vstup 3 – Katka

Doma zůstal otec se třemi malými dětmi. Docházel za prací do Štramberka a děti měly často hlad. Na den dostaly jen slabý příděl chleba.

Tak chleba, když byl, tak ten se zamykal. Jenomže já jsem věděla, že mám šuplík vytáhnout a že ten chleba dostanu, a on na to přišel, takže nám nachystal jenom, co jsme měli na ten den, a někdy byl dva dny pryč a nebylo co, že. (43:05 – 43:22)

Vstup 4 – Šimon

Mluvila jen německy. Proto jí tatínek nedovolil vycházet do města po válce plného nenávisti k Němcům. Český se učila dva roky, před nadávkami spolužáků pěstmi bránila sebe i bratra. Domlouvali jí:

Ty jsi Němka, ty víš, co tě to, nedělej to, budeš mít malér. (35:00 – 35:05)

Vstup 5 - Míša

Po páté třídě byla umístěna do dětského domova. V Příboře a v Opavě strávila dva roky. Tehdy byla maminka propuštěna z vězení.

A teď vejdu, tam byly dva schody. (46:45 – 46:49)

Otevrou se dveře a maminka ve dveřích, v šátku, no bylo objetí, úžasné. (46:53 - 46:59)

Vstup 6 – Šimon

Neměla to nikdy v životě lehké, ale co bylo nejtěžší?

Tak to, jak byla maminka pryč. (23:25 - 23:28)

Ona i tady byla v Novém Jičíně. (23:31 - 23:33)

Tak jsme čekali, když oni chodili na práci. (23:36 - 23:41)

Takže jsme si sedli na chodník a čekali, až jde. To bylo, to bylo asi nejtěžší. (23:47 - 23:54)

Vstup 7 – Klárka

V dalších letech navštěvovala rodina matku ve věznici v Rožnově. Tam směla malá Kristl sedět mamince na klíně. Na její slova nikdy nezapomněla.

No, tak ona vždycky mi domlouvala, že nesmím zlobit, že musím být hodná, takže to jsem si vzala k srdci.

A nebo když napsala, že, psát mohla, taky to bylo cenzurované, ale ona vždycky: buď hodná, kdyby něco bylo, tak vždycky pamatuj, že musíš být slušná a hodná. To mi zůstalo. (24 :29 – 24:52)

Vstup 8 – Katka

A co by si měli uvědomit lidé, kteří měli to štěstí, že nikdy nezažili válku a nemuseli opouštět svou vlast?

Aby se dobře drželi, chovali, jak se mají, jak jsou naučeni. (1:20:23 – 1:20:27)

Prostě aby vycházeli, nikdá ne silou se nemá jako jednat. (1:20:36 – 1:20:42)

Ale prostě dycky má si říct, jak bych já reagoval, kdyby to přišlo na mě. (1:20:48 - 1:20:55)

